

Marija Brenčič

Gozdna škratec — šah igrata

Dežek pada, sonček greje,
petrček pihlja skoz veje;
oživel je gozdni mah:
škratec dva igrata šah.

Palčki pešci — to je četa!
Kralja v cvetje sta odeta;
kroni nosita iz rož
gozdni in povodni mož.

Gorski vili krasotici
zdaj sta šahovski kraljici.
Bukvi dve in smreki dve
brž trdnjave naredi.

Prihitijo še tekači,
hrošči majniški, rogači.
In kobilica konjič
gre s sestricami čez grič.

»Pasja taca, žabji kraki!
Vili sta obe enaki;
kralj zelen je, mesto bell!
palčkov zbor je zahrumel.

Zdaj se igra je začela.
O ne — bitka se je vnela.
»Čakaj, ti zelenec!« — lop! —
vpije, bije palčkov trop.

»Kurje bedro, pasja noga!
Tak drobiž, pa ne uboga.«
Mož povodni ves srdit
jezo v vodo gre hladiti.

»Na korajžo, ve prismođe!
kliče povodnjak sred vode.
A na bregu vpije škratec:
»Hej, povodni mož — šah-mat!«